

Животатъ му нек ся свърши а таэу

То е мени све равно, ок по заспори

Намыслихъ го отъ давно! жод певи

СЛАВ:

Азъ ти истина незная, кто снул

Нито можка да позная, ко ианий

Калимера и бонжуръ, оин отвоят

И Францушкій каламбуръ; ко о'

Азъ си зная къщицата, А истваод

Дълъноститите, дъчицата, имо сту

Ступана си да почитамъ, а исдел

Отъ все сърдце да обичамъ, о о

С' него мысля да живея, бом и

В' миръ невина д' устарея, гашки

И на тасвазъ твоя мода, ко отовал

Немога азъ да пригода. бодо ато

ХИД:

Ты си глупава и дива, и этакшти

На жените самудива! адот окой

Проста си неблагородна, твоим о

Зо балови неугодна. иши и байм и

Мари! защо ся упроствашъ?

У мажа си ся халосвашъ!

Не видишъ ли че на свѣтъ,

За сянка си имать мажж?

Тый съ дълъжни да слугуватъ, и и он

За насъ вѣчно да робуватъ, и и о

И за всѣкій нашій скокъ, и и и

Да си гуждатъ по единъ рогъ. и и о

Азъ си Богме, Кефа, гледамъ, и и и

За нищо си незапреждамъ, и и и

Нек' ся мажчи непрестано, и и и окой

Тжий е нему преписано, и и и и и

Нек' си Ангелите бїй, и и и и и

В' джнъ земя, нек' ся скрій, и и и и

Горко му защо е сиромахъ? и и и и